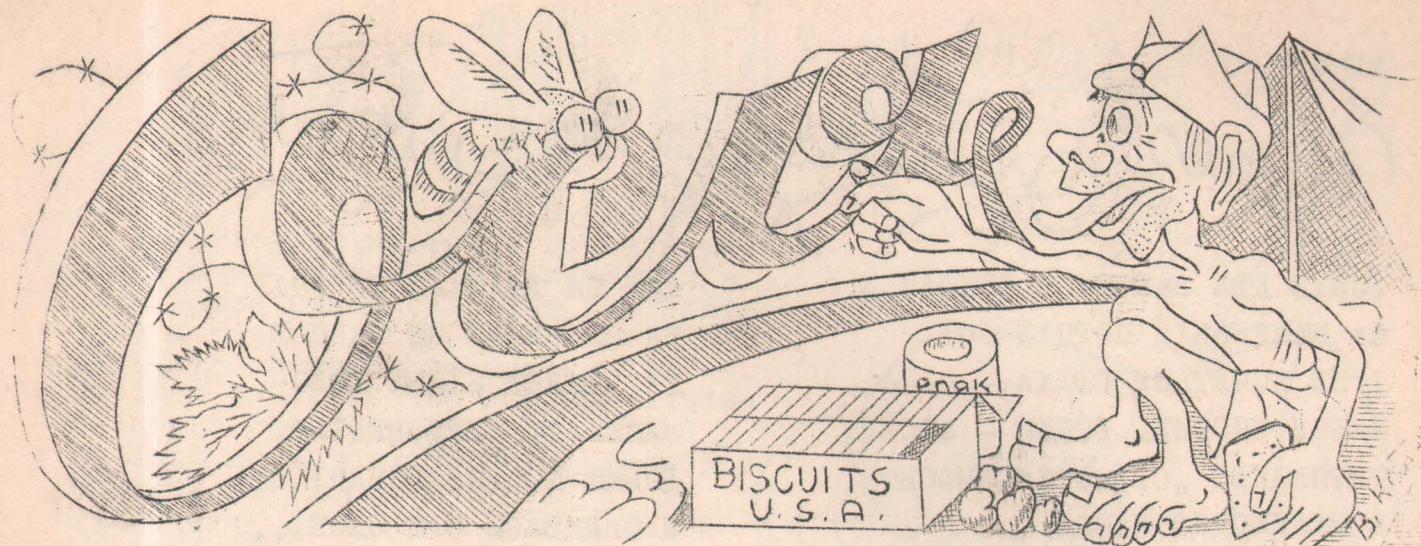

Вілл. О. О. - Білл

Жалить, що два тижні, під неділю.

Рік III.

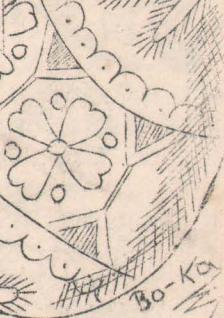
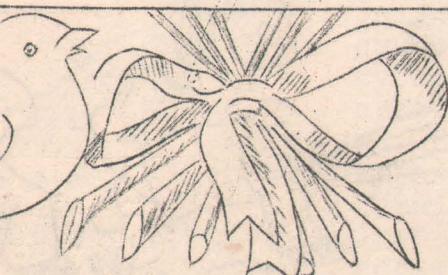
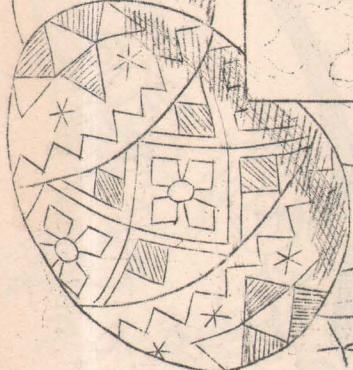
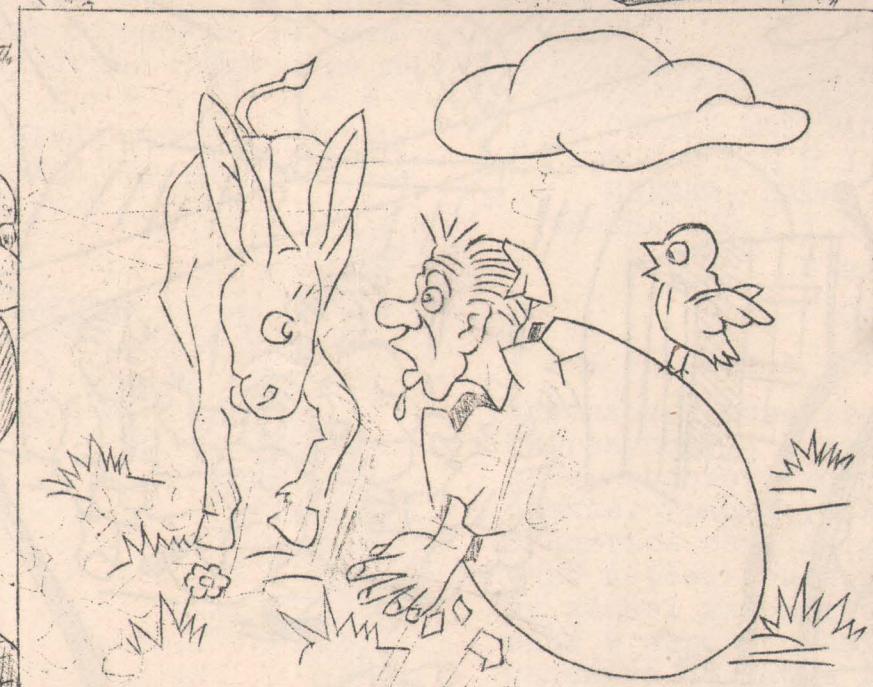
Табор Українських Полонених
Ріміні - Італія, 13.4.47.

Ч. 6 / 43/

Всіяким Українцям

Всіяко дарює

оса

еф-еф

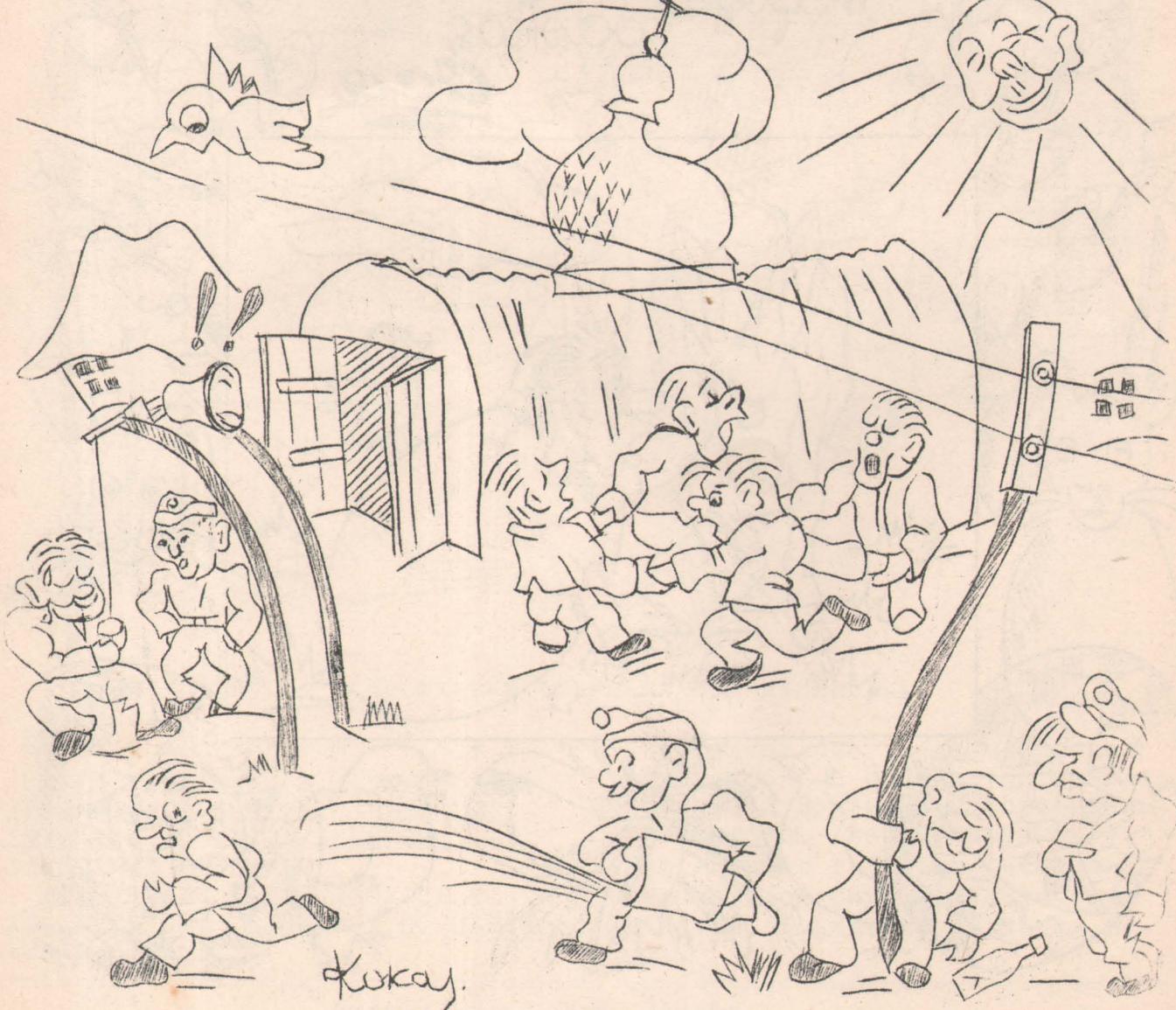
Через Осливаний Дороги Кожух

РОКІВ ДВА ВЖЕ ПІСТ ТРИВАЄ -
НА МАЛЕНЬКІЙ ПОРЦІ СОЇ
І НЕ ХОЧЕТЬСЯ ГРІХА...
НА РОД ЧИСТИЙ. ГОЛИЙ - БОСИЙ,
ТЕРПЕЛИВО "СТРАСТІ" ЗНОСИТЬ,
А ВЕЛИКОДНЯ НЕМА!

ЯК ДАВНІШЕ, ЩЕ В ЦІВІЛЮ,
ВЕРБА БИЛА У НЕДІЛЮ -
ДОЛЯ Б, є ТЕПЕР, ЯК ПЕНЬ.
І КРИЧИТЬ НОВИМ НАКАЗОМ,
ЩО НАПЕВНО ВЖЕ ТИМ РАЗОМ
"є ЗА ТИЖДЕНЬ ВЕЛИК, ДЕНЬ!"

АЛЕ ТИ РВУЧКИЙ ІЗ РОДУ
НА ПАРОЛЬНУ ЦЮ НАГОДУ
НЕ ЧЕКАЄШ БІЛЬШ УЖЕ.
ЗАЛИШАЄШ СВЯТ-НЕДІЛЮ,
РОБИШ МОКРИЙ ПОНЕДІЛОК
І ОБЛИВАЄШ САМ СЕБЕ...

ЯК ЗАЛЛЄШ УЖЕ ПАРОЛЮ,
ХРОНОМ ДИВИШСЯ НА ДОЛЮ,
РОТ ВОЛИТЬ АЖ ВІД ПІСЕНЬ.
СЕРЦЕ Б, є В ВОСКРЕСНІ ДЗВОНИ,
ШАФА ГРАЄ НА ВСІ ТОНИ,
АЖ ТОДІ є ВЕЛИК, ДЕНЬ!!!

Гагілками крутиться ввесь світ...

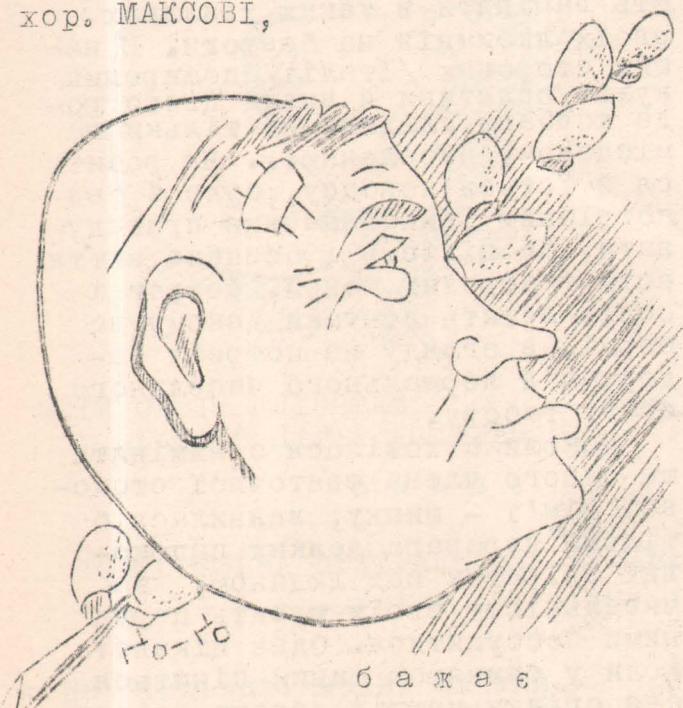
ЯЙЦЯ, ХРІН і ковбаса

Кожні свята мають це до себе, що дають господиням нагоду наробитися, всім іншим принадлежностям господарства і родини добре попоїсти. Нажаль відбувається це тільки кілька разів в році, бо частіше надування цього гарного звичаю довело б у висліді до впровадження карткової системи не тільки в Англії й до цілковитої деформації фігур людей і жінок. Саме із-за своєго нечастого виступу, свята мають стільки романтичної і жолудкової емоції, Великодні зокрема, з огляду на відповідну 40-дневну до них підготовку.

Коли характеристичними символами Різдва євляється кутя й пироги, Великдень презентують яйця, хрін і ковбаса, хоча й шинка не хоче поступитися в змаганні за передове становище.

Яйце, що має здебільша яйцевату форму, знайшлося ужитті з хвилиною появи перших птиць, які почали їх нести не тільки на те, щоб люди могли їх їсти... Щоб яйце не

частіших візитів дорогих гостей з жінками, ад'ютантові г-а хор. МАКСОВІ,

бажає

СВІДЧАННЯ ТАБОРОВИХ ФОТОГРАФІВ

++++++

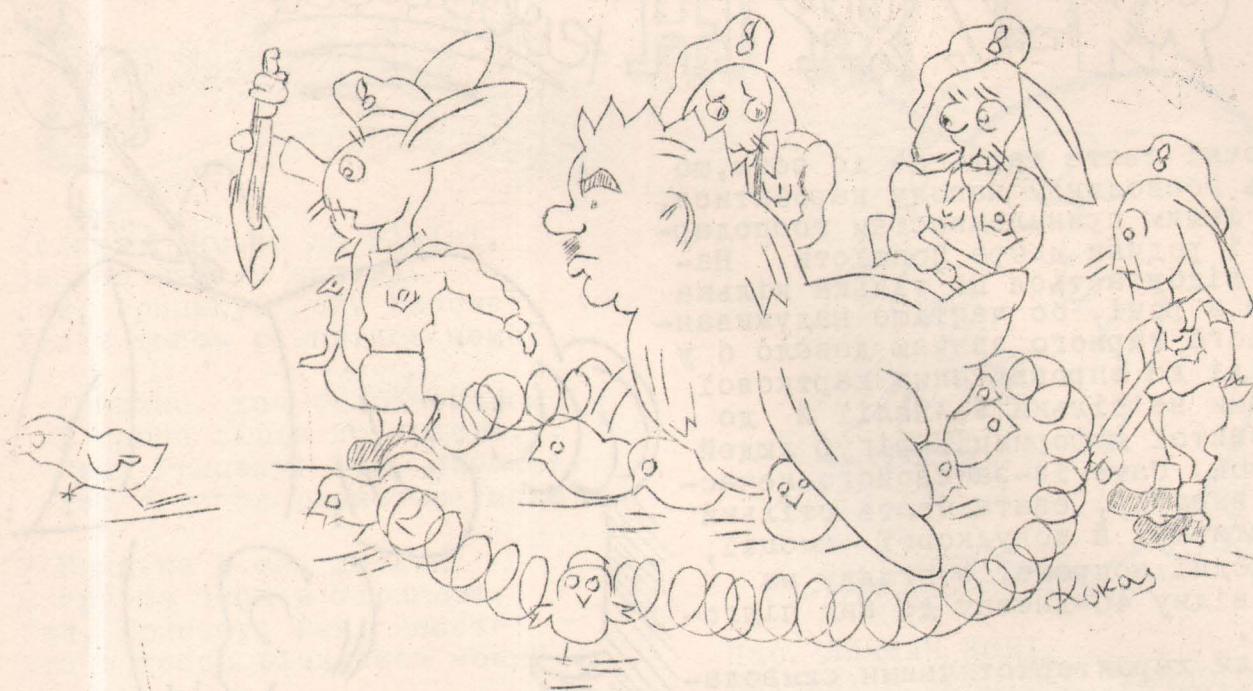

СКОРОЇ ЕМІГРАЦІЇ ДО БЕЗІНОЧОЇ ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ, НАШИМ МЕД-СЕСТРАМ ЧЕЗЕНАТИКО І Т.П.,

бажають
СИМПАТИКИ

+++++

виллялось, обведене гладенькою шкаралупою, що в зустрічі з людською головою любить часто розбитися. Трапляються яйця, що розвиваються самі й тоді можна начально переконатися, що в не кожному яйцеві належить тільки лялечка птичка в діточому віці. Звідси почали вважати яйце за символ життя, а це вибороло цьому продукту кудкудакання курки право горожанства на час Великодня. Бо, хоча птиць багато, яйця курок тішаться найбільшою популярністю, всетаки не знати, що було б з когутячими, наколи б когут займався також їхньою продукцією. Після яйця можна також

ВСІМ, ХТО ЧИМНЕБУДЬ ДОПОМОГ ЗВІЛЬНИТИСЯ З ПІД ОПІКУНЧИХ КРИЛ
ТА БОРУ, ТРЕТЬОГО ТАБОРОВОГО ЯЙЦЯ

НЕ бажають

ВДЯЧНІ "ДЕЗЕРТИРИ"

означити, котра курка мудріша: чорна чи біла, бо як каже старий віц, чорна вміє знести яйце біле, біла чорного не потрапить.

Яйця споживається у трьох видах: сирому, смаженому й твердому. Коли сире яйце помагає співакам на голос, смажене на голод, тверде може станути у горлі, і передбачаючи такі випадки на Великдень, традиція впровадила уживання хрону, ростину, яка росте навіть там, де її не посіють. У виді кореня, ділає передусім на очі, і побіч цибулі, служить жінкам до плачу. В сполуці з яйцем, хрін дозволяє цьому останньому проретись крізь горло до шлунка й тоді яйце заміняється у символ, з життям дуже мало спільногомаючий...

Важко було б собі уявити ці два симпатичні соторіння без товариства ковбаси. Велику кривду зробила природа цій істоті й її приклонникам, бо, у відрізенні до двох попередніх, ковбасу ніхто, ані не зносить, ані са- ма росте. Ковбасу треба робити й не легка це річ, коли немається під рукою свині, бо навіть люди, яких передтим окрестили цим

ім'ям, не можуть бути придатними в цьому скрутному моменті. Є випадки, що свинячою жертвою падуть також коні, але навіть найбільш завзяті кавалеристи воліють замінити в таких хвилинах своїх любимців на безроги. В наших сторонах /Італії/ поширений культ ослятини й вплив цього рода ковбаси слідний не тільки на місцевому населенню... Як робиться й істєся ковбасу, було б безпідібним і небезпечним пригадувати, бо цілість і безпека життя всіх таборових коней, безрог і ослів лежить всетаки декому на серці, з огляду на потребу задержання нормального чисельного стану табору.

Наколи б хотілося б вимінити ще одного члена святочної столової сім'ї - шинку, виявилася б тільки перевага деяких пацюкових звіряток над людиною, яка чисельністю своїх мусить перед ними поступитися. Одне цікаве: коли у свиняток шинки ціниться без огляду на рід даного звірятка, серед людей різниця роду грає домінуючу роль...

В цілості, яйця, хрін і ковбаса /+ шинка/ роблять враження, що свята не є такі негарні...

Шило

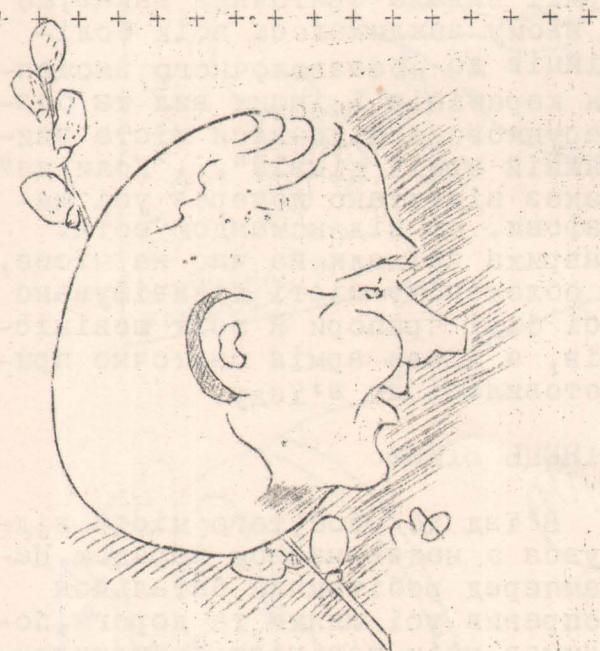
Грицько

Ходить Грицько по Ріміні,
Запхав руки у кишені.
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

Грицько, хоч є пріжонером,
В нього лірів до холери...
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

У Грицька є теж доляри
І грубша баба в Мірамаре!
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

В Грицька два афідавіти,
За Грицьком зоряте кобіти.
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ,
БАГАТО ЛІР І ДОЛЯРІВ

бажає

ШЕФ

ТОРГОВЕЛЬНА ЦЕНТРАЛЯ „ПІ-КУРІНЬ”

+ + + + + + + + + + + + + + + +

На Грицькові модні рейтки.
Грицько йде щодня до кнайпи.
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

ЯК ОГЛЯНЕШСЯ КРУГОМ І НАВІТЬ ТОДІ НЕ ПОВАЧИШ КОВБАСИ НІ ШИНКИ,
ТАК ЦЕ ВУДЕ НАЙКРАЩИЙ ЗНАК, що У ТЕБЕ ЩЕ ВСІ ЧАСТИНИ ГАРДЕРОБИ.

Пор. ЛІЧМАН КОВІ,
СМАЧНИХ СПОМИНІВ І СМАЧНОГО СВЯТОЧНОГО ЯІЦЯ,

бажає
СТАРА ЗНАЙОМА З ЛАЗАРЕТУ
В ЧЕЗЕНІ.

На руці в Грицька годинник,
Грицько дмететься наче індик.
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

Гриць не рветься до роботи,
Його думка: „Коб за дроти!”.
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

Грицько все, що зафасувє, —
Все продаст і прогандлює.
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

На Грицькові плащ гумовий,
В ньому Грицько хлоп бойовий.
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

Гриць в Канаді тітку має
І Грицькові шафа грас...
Гей, Грицьку! Гей, небоже!
Хто з тобов рівнятись може?...

= : = : =

ВСІМ ЧОРТАМ У ПЕКЛІ БАЖАЄМО
СТАЛІНСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ

оса

проф. Квак

Історія ГУВІЗІ

/Докінчення/

БІЙ ЗА ЛЯ ПАЗ

По місяцеві важких переходів армія в близкому стані перейшла Гран Чако і вдарила на перші ворожі застави та підходи до міста Ля Паз, колишньої столиці. Ударна сотня під командою сотн. Вербицького розбила ворожий онір і наглим наскоком взяла гору "Ц", так що навіть приявний хор "А" витріщив очі "О". /Вживаємо більших термінів/. Після цього по короткій артилерійській підготувці з курми і м'ясивом, згідно з вишколом Л.Р. "Місяць фронту", пішов в наступ Гвардійський Полк під особистою командою ген. Фельдмаршала Тиськевича. Перед самим здобуттям ворожих окопів, цілу акцію задержав полк. С.Малець з причини **нeформальності**

+++++

ПРОДОВЖУВАННЯ ТАКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ НА ДОВШУ ЩЕ МАЙБУТНІСТЬ,

в боєвому наказі. Не наступ, а "атак" повинно це було називатись після його власного підручника і тому Гвардійський Полк мусів повторити всю операцію наново. Труднощі були тільки з ворожою стороною, що вже давно зникла за мурами столиці. Після тих кількох недотягнень, армія обложила місто таким густим кільцем, що навіть сотня зв'язківців не могла нічого продати обложеним мешканцям, помимо сталого виїзду поза місце розташування. Після трьох днів облоги, команда армії видала святочний наказ, що в ньому закликалось всіх болівійців до "беззволочного зложення карабінів і інших вил та безварункового піддання міста звичайній армії дієвій"... Коли цей наказ відчитано почерез усі мегафони, що під командою сотн. Гавриха заїхали на час на місце, в обложеному місті повивішувано всі білі трапори й всіх шовіністів, а дієва армія святочно приготовилась до в'їзду.

КІНЕЦЬ ВІЙНИ

В'їзд до здобутого міста відбувся з надзвичайною парадою. Насамперед робітничий батальон поправив усі шляхи та дороги, познімав усіх шовіністів /приклонників поета Б.Шова/, та позаміта всі крамниці з усіх товарів. Тоді щойно напереді виїхала симфонічна оркестра, під батогом пор. Домашовця, і загравши "А в неділю вранці окопи копали", вирядилася у святочний вмарш. За охестрою поступали цікавіші стрільці, а за ними штаб. Над штабом маяв дим із окремої кухні й у візду пахло смаженим настроєм. Було величаве свято. Вся армійська жандармерія у білих зарукавках збудувала шпалер /гляди "Укр." Москва, граматика вид. "Свобода" ЗДПА/, а оркестра в тім шпалері

бажають
СОБІ КОМАНДИР І ЙОГО
ЗАПАСНИЙ ПОЛК

різала марша. Хор "А" співав на-
переміну з хором "Б", а при цьо-
му терликала мандолінова оркест-
ра. Враження було таке грандіоз-
не, що у всіх домах позачинялись
вікна і посыпались квіти в камя-
них вазонах. Головними вулицями
таршував похід аж на чорний ри-
нок, а там вже ждала делегація
Болівійського уряду, щоб підпи-
сати мир. Там же, року Божого Н-
того проголошено Н-тий раз віль-
ну республіку під назвою "ще но-
віша Україна". Вечором відбувся
великий баль, запрошено числен-
них знатних гостей - а про под-
робиці можна дізнатись у кала-
буші.

На цьому славна історія закін-
чилася і почалось нормальне, пас-

кове життя.

+ + + + + + + + + + + + + + + + + + +

ВСІМ УНРРА-івським ДИРЕКТОРАМ
БАЖАЄМО ПОЖИТИ РІК У ВЛАСНИХ ТА-
БОРАХ -

УКРАЇНСЬКІ Й ІНШІ
СКИТАЛЬЦІ

ТАБОРАМ НАШИХ ВОРОГІВ БАЖАЄМО
УНРРА-івських ДИРЕКТОРІВ -

ЦІ Ж САМІ СКИТАЛЬЦІ

+ + + + + + + + + + + + + + + + + + +

З огляду на загально-поважний
настрій в часі Великого Посту по-
переднє число не могло появитися
оса

Чи ж би цьогорічний Обливаний Понеділок приніс на розпалону від
снів голову сот. Чуч Кевича знову зимну воду?...

ТАБОРОВИКИ! З ПЕРЕХОДОМ НА ДРУГИЙ ЕТАП ПАМ'ЯТАЙТЕ, що до ТРЬОХ РА-
ЗІВ ТІЛЬКИ ШТУКА!!!

Джемс Емс

ДОДЖИК СОВІЙ

СПОМИН З ТАБОРУ В БЕЛЯРІЇ

Числять, рахують, лічать, як астроном зорі...

Виходить, втікло двох в чужий лєг'йон,
Або за дроти на дівчата й італійський макарон,
Ще раз попід патра, бо йдуть англійці! Скоро!!

Нема. Хіба втопилися у "жовтім" морі...

"Ставайте, йдуть, вже йдуть!" - скричали в унізон.
"Райт терн! Єс сер! Гуд бай" - і вже без перепон,
Немов на ярмарку, гудуть преславні збори.

Гуде народ, а шкоти контролють спис:
Що? - Не тільки два мертві знайшлися,
Знайшли трьох більше, замість недобору...
В палатку спати вже потяг денекотрийсь,
Та пан полковник не пускають розійтись...
Зате, як розхід с, пруть у лятрину скоро...

II.

І дні по днях проходять без перерви,
Припікані усі, як добра ковбаса,
Гарячим сонцем в італійських небссах...
Минає липень, як минув вже червень...

Вже гори нарости з пушок з консерви. -
Щоденно повстають парольні чудеса,
Що іх на пам'ять знає потім "армія" уся:
"Що дали воїсько ми, що ми резерви,
Що ми поліція, бельгійський лєгіон,
Що шкоти видали новий закон,
Що не купатися нам більш у морі,
Що папіросок вже прийшов вагон,
Що до цивіля..., що - а потім знову сон...
Минають монотонно дні по днях в таборі...

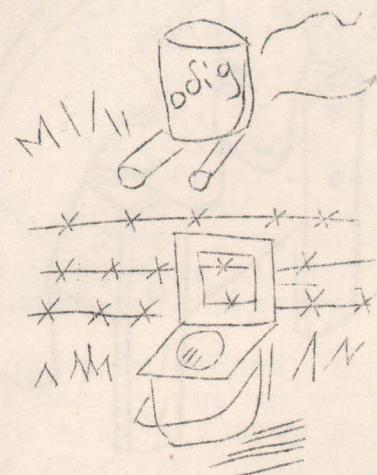
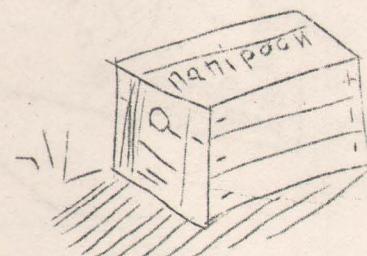
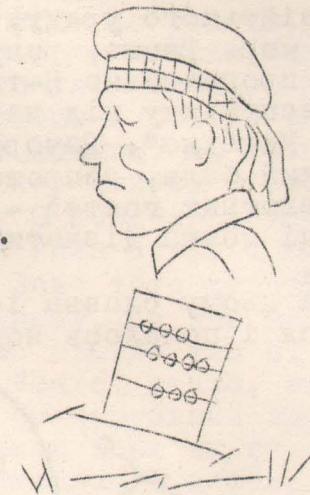
III.

Минають монотонно дні по днях в таборі...
Щорана "Встаньте нагі" дує з штабу в трубу.
Ще кексів не поїв вже гонять на рахубу.
Числять, рахують, лічать, як астроном зорі...

Зате, як розхід с, пруть у лятрину скоро...
Високий штаб армейський дретися на всю губу.
"Вони і кухарі, що хочуть нам лиш згуби..."
Приватно хлон варить й дивується, що "поре"...

Жолудок "струже", що й рицина не поможе...
І чакле, як здоров ти і під'їш консерви,
За трішки "того" проміняєш калісони...

Або в арешті реперують тобі нерви...
Сидиш і воші б'єш для самооборони...
І дні по днях проходять далі без перерви...

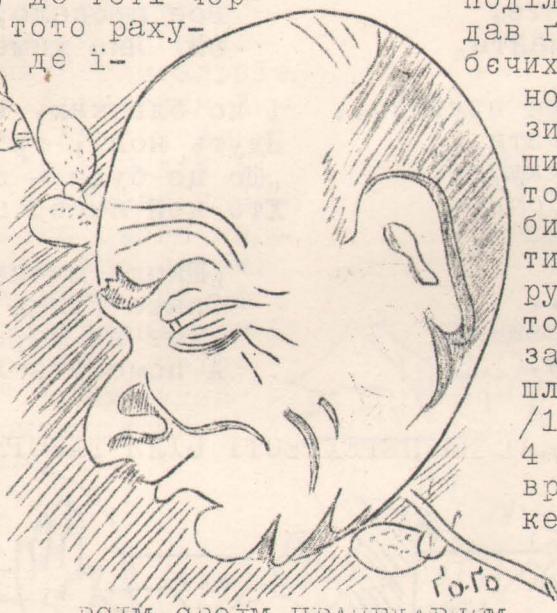
ПАМ'ЯТАЙ, що в таборі - ВЕЛЯРІЯ МИ ТАКОЖ ВДЕ ІХАЛИ...

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Чесні Ридахторю! Ведлуг здані того сотника Танчука, жи то скос був ту в нешому лєгру з тими двома панема й жи то так всюди ходив та всю портиграфував, - віходилоб жи ми другий Вилигдінь будим съвєткувати дес в снчім місці, тіцько ше ни знати де. Повідают, жи ми малиб по съвстах вже виїхати до Гафрики, де тоті чорні люди жиют. Мині тото рахувати байбардзі де ї- дим. Би тіцько хлоп там си міг скос спокойні жити. Ни знаю тіцько ци тота шифа жи має в маю приїхати з Воргантини, би забрати 1500 наших силепків, - приїди сюди, ци вже там, де то нас меркуюш привести. Ек зачувавем то тов шифов малиб тих їхати з нами й наші кубіти з Ріньчиньчині й ведлуг того мэркуюш си, жи хоць тота їзда нам сі ни наприкри, бо такой с кубітами воно скос ни так маркотні. А ни зна-
хти чесом Пані Ридахтір, за про-
мо тотих всіх наших кубітів їх
кумendant покарав калабушом? Ві-
дав тих шос мусіли наброїти...
Чу, ньи? -

Пані Ридахтір! скос ем знайти був у пикарні в Маримари, с тов командов жи то вставела до цецив винтілетори і там сі таке трафило, жи ми самому ше й ниньки встидно. Хоць скос ни віпадайми того вонписувати, али мушу, би

ВСІМ СВОЇМ ПРАЦЕДАВЦЯМ,
БАГАТО НЕ ІСТИ
б а ж а с
КОМАНДИР
І ЙОГО Ш-СОТНЯ

таке сі венци мижи нами ни притрафело. Отуж тов нашов командов був тиж хурузьний Вонисим, ци Гарасим і прийшов до нас ганглік тай повідайи: "Хлопці тата робота малаб сі робити два-три дни, али ек ви і зробити ше ниньки, то дістанити від мени файний підвичорок." Хлопці наши, ек знайти ни лініві, ек тра то всю зробе і сі взели фест до роботи, так жи на вечир робота була сакомпак скінчина. Ганглік ек того вздрів, моцні сі втішив і приніс на всю нашу робочу команду 10 хлібів, 1 вилику біксу кейзи, 8 рибечих кондзервів, 2 кондзервованого молока, пів кила цукру і пів кила какала. Всьо тово дав він на руки хурузьному, би нас всіх вобділив. Ми шо правда тим сі тішили, али ни так сі стало, ек ми меркували, бо хурузьний замісьць поділити всю скі сі належи, дав глє нас 3 хліби, 3 рибечих кондзерви, відрізав ножом 3 цинтиметри кейзи, а решту всю зальшив глє себі. Нам сі то то моцні ни сподебаю, би нас так вобцубушувати й ми зачєли робити рух. Хурузьний видів, жи то нидобрим пахни, глє замілині вочий, ек прийшла ше їдна команда /10 людей/, дав їм тиж 4 хліби, 3 кондзерви і врізвав 15 цинтиметрів кейзи, а решту хліба, кондзерви, молоко, цукир і какало та-
кой льшив собі. І повіджти сами пані ридахтір, ци пасуйи то такому нібито рахувати талігентному панови, жи носи на пагонах зірку, - та-
ке робити? - Ньи і

ше раз ньи!!! І шо нам с того, жи ми сі так биз цалий день нарobili? Ше менче дістали ніш toti, ским сі цалком тата надгорода ни належала.

Прикро ми тово писати, али сі дивити биз пальці тиж ни можна.

На totім кінчю і зичу вам та всім своїм силепкам, замісьць съвіченого сїце, - смачної кейзи і сої. Востаньти ми здорові.

Ваш

Філь Юшка

Хадоровський

І Канада, Аргентина,
М'ясо, кекси, маргарина,
Фарми, джунглі, комітети
І один долар від тети.

Школи, курси, курсинята,
Тут ріс шпінак і салата...
Театр, кухня, в штанах діри,
А на брамі взяли ліри.

Списків-списки - записати
Всю родину тут подати,
Де, хто хоче - подавайте,
Прошу вас, страху не майте.

Де ж ті ліри, звідки взяти?...
Треба коци два продати,
Як замало, ще сорочку,
А тоді - вина хоч бочку.

Не морочте собі чуби,
Посадили вже ті дуби...
З них збудують пароплави
Для ужитку і для слави.

А до речі, щоб сказати,
Треба трохи ще пождати,
Хай ростуть великі дуби,
А колись пічнуться зруби...

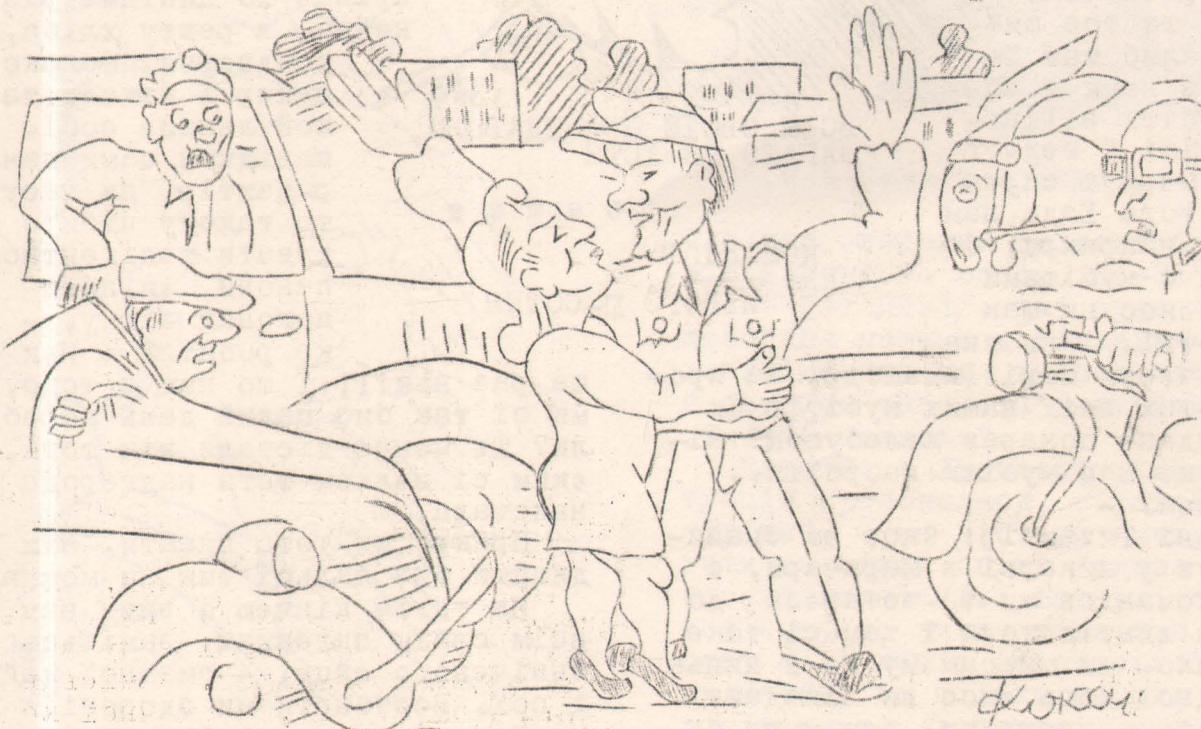
Тут сидіти, як дитина,
Як там жде моя дівчина?
Завтра буду вже тікати...
Треба все, як стій, продати!

Ex! Скарайже Божа Сила!
"Мілітари" всіх зловила,
Все пропало, ліри, воля!
Ой! Яка химерна доля...

І по блоках, в штабі, в школі,
Йдуть нові, грізні паролі -
"Що це буде - що то буде,
Хто цей лагер перебуде"...

"Шкода мучити худобу" -
Скаже Гриць усе по свому, -
"Тут не чари і не дари,
А поможуть лиш доляри!"...

В СЛУЖБІ НА ПЕРЕХРЕСТІ ВІЛЯ ТАБОРУ

- Стоп! Тепер я іду!...

З ОГЛІДУ НА АКТУАЛЬНІСТЬ, ПОРУЧАЄМО ЧИТАЧАМ ФЕЙЛЕТОН: "ЧОРНО-БІЛІЙ КОНТИНЕНТ" /Африка/ - "ОСА" ч.17 /29/.

С-б.

Передові съєзди підсвіти

І чому це так табор розхвилювався? Всі говорять, викривають, лица розяснені, ба навіть хронічні "туристи" перестали уряджувати прогулки в Німеччину. Всі середники таборової реклами пущені в рух: "шрафа" кричить вечорами, аж захистується, преса поміщує оптимістичні статті, Команда видає "надзвичайні" накази про "надзвичайних" скитальців і про транспорт до Аргентини. Лице Команданта сіє, як ліхтарня морська на Розі Доброї Надії і всім голосить: "А я казав, я передбачив"..., з цілого цього хаосу одне можна тільки зрозуміти: "Їде сот. Панчук і везе "Ді-Пі". По кількаденному опізненні, як пристало на так важного "звістуна нашої недолі" /улюблений зворот нашого п. Команданта/,

Жінка з військовим серцем -
панна сотник Храплива

Сотник Панчук в акції...

приїхав згаданий делегат і привіз дійсно зі собою "Ді-Пі"/читай - дві Пані/, які дуже захоплювалися нашими досягненнями, головно пирогами з нашого базару й питомим таборові напитком "Смерть Селепка".

Нарешті в Льондоні рішили! Ситуація прояснилася, а радше "посіріла", а ми дістали змогу "свистати на цілий світ" /слова Шановного Делегата/... Вправді один італієць, що якраз повернув з полону ще з часів абісинської війни казав, що тільки перших п'ять років тяжких в полоні, а потім вже привикається, він сам по сімох роках теж свистав вже на ці-

лий світ, але ми вдалко кращому положенні, бо можемо це робити вже по двох роках...

Це все однак дурниця супроти цього, що ідемо! Куди? Ах, чи це таке важне? Чи ж чоловік мусить якраз іхати до родини в Німеччині, чи іншій Канаді? Чому не Лібія, Танганіка, Суезький Канал? Вже раз треба скінчити з тим нашим сентиментом, що тягне нас як-найближче дому! Кромі цього вже раз треба нам виглянути в світ! Ми вічно тратимо на цьому, що не маємо відповідної презентації в згаданих і інших державах... Головне, що не будемо вже "нудитися", ідемо до "свобідної праці". Вправді і дотепер дехто працював свободно, приміром наші Ш- і інші Команди, німці при відбудові "Су-

езу", - але гра не мала цього щастя.

Найважніше, що всі надії, які ми мали дотепер на Німеччину, Аргентину, Канаду, абсолютно не відпадають! Борони Боже! Як перейдемо цей "другий наш етап" і всі слідуючі, які ще нас чекають, можна буде отримати з родиною чи навіть виїхати, куди хто захоче, "якщо буде мати змогу і то в найближчих 2-ох, 3-ох, чи 5-ох роках." Тому голова в гору, свищи на цілий світ і ці апетитні писанки спожив зі смаком і без будь-яких жолудкових комплікацій...

Не тільки жінки пироги ліплять...

+ + + + + + + + + + + + +
ВСІМ УКРАЇНЦЯМ У ЦІЛОМУ СВІТІ
ЦИРИЙ ПРИВІТ З НАГОДИ ВЕЛИКОДНЯ
НЕРЕСИЛАСЬ ТОВАРИШ КАГАНОВИЧ, СВІ-
ДОВИБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТ!!!

ВСІ УКРАЇНЦІ У ЦІЛОМУ СВІТІ
СКЛАДАЮТЬ ЙОМУ В ПОДЯЦІ ПО ОДНІЙ
ГРУБІЙ ПАЛИЦІ.

Анальгічно до давнього по-
вір'я про 4-и стовпи, що мали би
підпирати Землю, Укр. Справа, якої
авангардною /чи атракційною/ си-
лою є табор в Ріміні, "спочивав"
теж на 4-ох Слупах з Битькова:
Нікітін, Яськевич, Мельник, За-
яць.